

ло дрво ако не упрвоточило, а оно яко осушило и нагрдило.

§. 11.

Отношенье узаймности ко ученю други стари и нови єзика.

Учени люди и виша училишта мораю наставление у славянскимъ нарѣчияма у ученомъ и народномъ обзиру као главни предметъ славянске изображености сматрати. Стари классически єзици нетреба и нећею при овомъ ученю славистике ништа трпити; они остаю у својој заслужной слави тврди и непокретни као темель свегъ просвещеня. Ученъ классикера особыто је зато важно, ћеръ они намъ често идеје у првој млађаној ватри вручаваю, кое се затимъ до гнусности пофтораваю, преиначаваю, разчленяваю и на последку сувопарне бываю. „Ако (по Хуфенланду) купатила подмлађую тело, по класикери подмлађую духъ? — Енглези и Немци найвише су съ грчкимъ и латинскимъ классикерима и свима новімъ єзицима упознати (славянски изузимаюћи) пакъ опетъ зато имаю и они ныма сасвимъ властиту книжевносъ. Имали кои єзикъ у Европи, кои бы способніи и выше обвезанъ био, да у тешнъ приятельство и сајузъ са старима ступи одъ славянскогъ сасвима нѣговима нарѣчияма? Имали међу